

प्रवारः

मुपरि वस्त्राच्छादितमनुष्यवाङ्मयानविशेषः । इत्यमरभरती । २ । ८ । ५२ ॥ (यथा, सृच्छ-
कटिकनाटके चतुर्थेऽङ्के । “प्रविश्य सप्रवहण-
घेट इति ॥”)

प्रवहति, स्त्री, (प्रवहते आच्छादयतीति । प्र +
वह् + इत् ।) प्रवहिका । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

प्रवहिका, स्त्री, (प्र + वह् + खुल् । टाप् भत
इत् ।) प्रहलिका । इत्यमरः । १ । ६ । ६ ।

प्रवहो, स्त्री, (प्रवह् + पठे ङीप् ।) प्रवहिका ।
इति भरतः ॥

प्रवाक्, [च्] त्रि, (प्रकृष्टा वाग् यस्य ।) वाचो
युक्तिपटुः यथा,—

“वाचो युक्तिपटुर्वाग्मी वचोन्नः प्रवचाः

प्रवाक् ॥”

इति जटाधरः ॥

(स्त्री, प्रकृष्टा वागिति प्रादि समासः ।) प्रकृष्ट-
वाक्यञ्च ॥

प्रवाचकः, त्रि, (प्रकृष्टं वक्तीति । प्र + वच् +
खुल् ।) प्रकृष्टवक्ता । प्रपूर्ववचधातोः कर्त्तरि
णकप्रत्ययः ॥

प्रवाणिः, स्त्री, (प्रकर्षेण जयतेऽनयेति । प्र +
वे + करणे ल्युट् । ङीप् । निपातनात् ङीपो
ऋसः ।) तन्त्रशलाका । इति निष्पुवाणिशब्द-
टीकायां भरतः ॥ माकु इति भाषा ॥

प्रवाणी, स्त्री, (प्र + वे + ल्युट् + ङीप् ।) तन्त्र-
शलाका । इति निष्पुवाणिशब्दटीकायां
भरतः ॥ माकु इति भाषा ॥

प्रवादः, पुं, (प्रकृष्टो वादः । प्र + वद् + घञ् वा ।)
परस्परवाक्यम् । यथा, भट्टिः । २ । ३६ ।

“इत्थं प्रवादं युधि संप्रहारं
प्रचक्रतू रामनिशाविहारी ।
दृणाय मत्वा रघुनन्दनोऽथ
वाणेन रंचः प्रधानास्त्रिरास्यत् ॥”

जनरवः । यथा,—

“प्रेयांस्तेऽहं त्वमपि च मम प्रेयसीति प्रवाद-
स्त्वं मे प्राणा बहमपि तवास्मीति हन्त प्रलापः,
त्व मे तेऽस्त्रामहमपि च यत्तच्च नो साधु राधे ।
व्याहारे नौ नहि समुचितो युष्मदस्मययोगः ॥”

इत्यलङ्कारकौस्तुभः ॥

प्रवारः, पुं, (प्रवृणोत्यनेनेति । प्र + वृ + करणे
घञ् ।) प्रवरः । वस्त्रम् । प्रपूर्ववृधातोर्घञ् ।
इति संचितसारव्याकरणम् ॥

प्रवारणं, स्त्री, (प्र + वृ + णिच् + ल्युट् ।) काम्य-
दानम् । इत्यमरः । ३ । २ । ३ ॥ काम्यस्य कम-
नो यस्य वस्तुनो वरस्वीरत्नादिनो दानम् ।
काम्येन कामनया वा दानं प्रवारणमुच्यते ।
काम्यशब्दात् तन्त्रेणोभयार्थः । प्रकर्षेण
वाच्यते संगृह्यते प्रवारणं तच्च महादानम् ।
प्रवारणं महादानमिति त्रिकाण्डशेषः । इति
तट्टीकायां भरतः ॥ (प्रकर्षेण वारणमिति ।)
निषेधः । इति मेदिनी । ने, १०१ ॥

प्रवाह

प्रवासः, पुं, (प्रवसन्त्यस्मिन्निति । प्र + वस् +
“हलच्” ३ । ३ । १२१ । इति घञ् ।)

विदेशः । विदेशस्थितिः । यथा,—

“कर्णेजपैराहितराज्यलोभा
स्त्रेणेन नीता निकृतिं लघिन्ना ।
रामप्रवासे व्यमृषन्नदोषं
जनापवादं सनरेन्द्रमृत्युम् ॥”

इति भट्टिः । ३ । ७ ॥ * ॥

हादशवर्षान्नुतवात्तीकप्रोषितस्य तत्प्रवासा-
द्यदिने आहं कर्त्तव्यम् । यथा,—

“प्रवासवासरे त्र्ययं तन्मासेन्दुचयेऽथवा ॥”

इति मिताक्षरा । ३ । ७ ॥ * ॥

प्रवासागतेन गुर्वाद्यभिवादनं कर्त्तव्यम् । यथा,

“विप्रोष्य पादग्रहणमन्वहञ्चाभिवादनम् ।

गुरुदारेषु कुर्वीत सतां धर्ममनुस्मरन् ॥

मादृक्चसा मातुलानो ब्रूयाथ पितुः स्वसा ।

प्रपूज्या गुरुपत्नीव समास्ता गुरुभार्यया ॥

भ्रातृभार्य्यपिसंग्रहा सवर्णाहन्त्यहन्त्यपि ।

विप्रोष्य भूप ! संग्रहा ज्ञातिसम्बन्धियोपितः ॥

पितुर्भगिन्यां मातुश्च ज्ञायास्याच्च स्वसर्ग्यपि ।

मादवदृहन्तिमातिष्ठेन्माता ताभ्यो गरी-

यसौ ॥”

इति कौर्म्यं उपविभागे १३ अध्यायः ॥

प्रवासनं, स्त्री, (प्र + वास च्छेदे + लुगट् ।) वधः ।

इत्यमरः ॥ (प्र + वस् + णिच् + लुगट् ।) प्रवा-

सना । यथा, उत्तररामचरित्रे ।

“सीताप्रवासनपटोः कर्तुणा कुतस्ते ॥”

प्रवासो, त्रि, (प्रवसितुं शीलमस्येति । प्र + वस् +

“प्रे लप्सुद्रुमयवदवसः” ३ । २ । १४५ । इति

घिनुण् ।) प्रवासविशिष्टः । प्रोषितः । विदे-

शस्यः । यथा,—

“अध्वनीनोऽध्वनोऽध्वन्यः पान्यः पथिकदेशिकौ

प्रवासी तद्वणो हारिः पाथेयं सम्बलं समे ॥”

इति हेमचन्द्रः । ३ । १६७ ॥

(यथा, मार्कण्डेये । १८ । ५१ ।

लक्ष्मीलक्ष्मोवतां येष्टा कण्ठस्या कण्ठभूषणम् ।

अभीष्टबन्धुदारेषु तथाज्ञेयं प्रवासिभिः ॥”)

प्रवाहः, पुं, (प्र + वह् + भावे घञ् ।) प्रवृत्तिः ।

(यथा, भागवते । ७ । ८ । ८ ।

“सत्त्वं कतानगतयो वषसां प्रवाहैः ॥”

जलस्रोतः । इति मेदिनी । हे, २१ ॥ (यथा,

रघौ । ५ । ४६ ।

“पूर्वं तदुत्प्लुङ्गितवारिराशिः

सरिषवाहस्तमुत्सर्प ॥”)

व्यवहारः । इति विश्वः ॥ प्रकृष्टाश्वः । इति

नानार्थरत्नमाला ॥ (पुरीषादेर्निर्गमः । यथा,

सुन्यते उत्तरतन्त्रे । ४० अध्याये ।

“प्रवाहेण गुदभ्रंशे मृचाघाते कटिग्रहे ।

मधुरास्त्रयुतं तैलं सर्पिर्वीत्यनुवांसनम् ॥”)

प्रवाहकः, पुं, (प्रवहतीति । प्र + वह् + खुल् ।

राजसः । इति शब्दमाला ॥ प्रकृष्टवहन-

कर्त्तरि, त्रि ॥

प्रवाहि

प्रवाहिका, स्त्री, (प्रवहति मुहुर्मुहुः प्रवर्त्तते
इति । प्र + वह् + खुल् । टाप् भत इत् ।)

ग्रहणीरुक् । इत्यमरः । २ । ६ । ५५ ॥ (यथा,
सुन्यते सूत्रस्थाने । ३१ अध्याये ।

“प्रवाहिका शिरःशूले कोष्ठशूलञ्च दारुणम् ।

पिपासा बलहानिश्च तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥”

अस्या निदानं ग्रहणीशब्दे द्रष्टव्यम् । अस्याः

स्वरूपमाह चरकः ।

“अग्न्यधिष्ठानमन्त्रस्य ग्रहणादग्रहणी मता ।

अपक्वं धारयेत् तत्र पक्वं त्यजति वाप्यधः ॥”

सुन्यतोऽपि ।

“यष्टो पित्तधरा नाम या कला परिकीर्त्तिता

भामपक्वाशयान्तःस्था ग्रहणी साभिधीयते ॥

ग्रहण्या बलमग्निर्हि स चापि ग्रहणीयितः ।

तस्मादग्नौ प्रदुष्टे तु ग्रहण्यपि विदुष्यति ॥

तस्मात् कार्यः परीक्षारी ज्ञातिसारे विरिक्त-

वत् ॥” * ॥

अतीसारे द्रवधातुप्रवृत्तिः ग्रहस्थान्तु बहस्यापि

मलस्य प्रवृत्तिरिति तयोर्भेदः ॥ * ॥ ग्रहणी-

रोगस्य भेदं संग्रहग्रहणीरोगमाह ।

“द्रवं घनं सितं स्निग्धं सकटीवेदनं शक्तं ।

आमं बहु सपेच्छित्तं सशब्दं मन्दवेदनम् ॥

पचान्मासाद्दशाहानि नित्यञ्चापि विमुञ्चति ।

अन्तर्कूजतमालस्यं दौर्बल्यं सदनं भवेत् ॥

दिवा प्रकीपो भवति रात्रौ शान्तिश्च गच्छति

दुर्बल्यं त्रया दुर्निवारं चिरकालानुबन्धिनी ॥

सा भवेदामवातेन संग्रहग्रहणी मता ॥”

अथ घटीयन्त्राख्यं ग्रहणीरोगमाह ।

“प्रसृप्तिः पार्श्वयोः शूलं तथा जलघटीध्वनिः ।

तं वदन्ति घटीयन्त्रमसाध्यं ग्रहणीगदम् ॥”

अथ ग्रहणीरोगस्वरूपमाह ।

“यैलंक्षणेः सिध्यति नातिसार-

स्त्रेः स्यान्न साध्यो ग्रहणीगदोऽपि ।

हृदस्य जायेत यदा गदोऽयं

देहं तदा तस्य विनाशश्छेत् ॥” * ॥

अथ सामान्यग्रहणीरोगस्य चिकित्सामाह ।

ग्रहणीमात्रितं रोगमजीर्णवदुपाचरेत् ।

लङ्घनैर्दीपनीयेषु मन्दातीसारमेघजेः ॥

दोषं सामं निरामश्च विद्यादघातिसारवत् ।

अतीसारोक्तविधना तस्यामश्च विपाचयेत् ॥

पेयादि पटु लघुक्वं पक्ष्मकोलादिभिर्युतम् ।

दोषनानि च तक्रञ्च ग्रहण्यां योजयेद्भिषक् ॥

कपित्थविल्वचाङ्कुरैतक्रदाडिमसाधिता ।

यवागूः पाचयत्यामं शक्तं संवर्त्तयत्यपि ॥”

संवर्त्तयति घनो करोति ॥

अथ खड्गयूषः ।

“सुहृद्युषं रसं तक्रं धान्यजीरकसंयुतम् ।

सैन्धवेनान्वितं दद्यात् खड्गयूषमिति कौर्त्ति-

तम् ॥”

रसं लघुग्राहिकमांभवम् ॥ * ॥

“कर्षे गन्धकमर्षपारदमुभे कुर्याच्छुभां कज्जलीं

त्राचं वृषणञ्च पञ्चलवर्णं साहस्रं कर्षे पृथक् ।